

શ્રીયુગ્મ હમ અંદુરોનો મુકદ્દમા

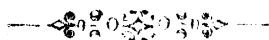

(વર્તમાનપત્રમાં આપેલી કિસ્સા પરથી.)

શ્રાવક લોકોને વાંચના સાર,

રચનાર

લવાનીશંકર નરસિંહરામ.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

શેઠ. કેશવલાલ છોટાલાલ.

અમદાવાદમાં.

‘સમશેર બહાદુર’ છાપખાનામાં

સવાઈભાઈ રાયચંદ છાપે.

કીંમત એ આના.

સાચને ન આવે ઊની આંચ

લાવણી.

આ અસત્ય આગળ સત્ય તરીને આવે,

તાપના તાવડા વિષે પ્રથમ એ તાવે;

બલભલા પુરૂષને પ્રથમ સચના ભાવે.

આ અસત્ય ઊડી જાય, સત્ય ફળ આવે,

સાચને ન આવે આંચ,

વિદ્વાન પુરૂષ તું વાંચ;

આ સાચ ચળકતા કાચ સમાને સોભે,

લાખોના મનડાં સત્ય લાભથી લોભે;

સાચની ધરી પર સદા ફરેછે થ્રષ્ટી,

સાચથી વખતસર થાય વિશ્વમાંવૃદ્ધી.

સાચથી ટળે સંતાપ,

સાચથી ન ડાંસે સાપ;

સાચથી ઊગેછે અદ્ધર સુરજને ચાંદો.

કશ તણો ન ઉતરે કદી સચવાણુ કાંદો;

તગ તગે સાચથી ગગન વિષે ગ્રહ તારા,

સાચથી સુકાયે નહિ સમુદર સારા;

છે તત્ત્વ તણુ એ તત્ત્વ,

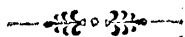
મહીપર સત્યનું મહત્ત્વ;

મહાસાગર સત્યે મુકે ન કદીએ માખન;

દિવતપર સત્યે રાજ્ય કરે છે રાખ ;

(૪)

સાચથી ધરીછે ધરતી શ્રેષ્ઠ શિરપર.
ગંભીર "ભવાની" ઉરે અસત્યે ગીરિવર.
એ અસતનો અન્યાય,
ઠીક અસત્યથી નહીં થાય;
વિષ ખીજ વિવેકી અસત્યનું નહિ વાવે,
આ અસત્ય આગળ સત્ય તરીને આવે.

શ્રીપુત્ર હિમચંદ સુરીનો મુકદ્દમે.

(ગરબી)

“જાણ્યું જાણ્યું” હેત તમારે જાણવા લો—એ રાગ.

વિરમગામ વિશાળ નગર વાપણાયછે લો,

મોટા કીલ્લા ફરતોછે મજબુતલો;

લોવા જેવું જુનું ગામ જાણાયછે લો,

મંદ્રપુરી સમ શાભાછે અદ્ભુતલો.

કાળાપર ગોરાનો કાળો દેરછે લો. (દોહ) ૧

હારા દોર હજારો હાટ હવેલીઓલો,

પ્રસિદ્ધ પુરાતનનો નામે પારલો;

દોઢી દરવાજાને દિસે ડેલીઓલો,

એવી સોભા દોરે અપરમપારલો; કાળા ૨

વસતા લાખગણિ વેપારી વાણીઓલો,

પૈસાવાળા ગ્રહસ્થ જાણે પંકાયલો;

જગત પ્રસિદ્ધ ગંગરી ગાઝા જાણીએતો,

આખરે અવનીમાં જેતી અંકાયલો. કાળા ૩

ઠીક ધરમના મંદીર લોવા લોગછેલો,

ગ્રામિક જગનો સારોછે સમુદાયલો;

જીવ દયામાં જે જાતી જાહેરછેલો,

સદાય સારા કૃત્યમાં આપે સહાયલો; કાળા ૪

પરમદયા આણીને પામે પ્રાણીઓલો,

અશક્ત, બુખ્યાં, તરશાં અને અપંગલો;

જરા ન જાતે સંકટ આપે જીવનેલો;

ઊધારવા પ્રાણીને ધરે ઉમંગલો. કાળા • ૫
 ખરચે જર ખાતે બહુ ખોડાં ઢોરમાંલો,
 માંકડ ચાંચડ પર પણુ આણે મેહરલો;
 જીવ જંતુ પર રાખે મમતા જોરખાંલો,
 જરતાવે નહી વિષથી પ્રાણી પર વેરલો. કાળા • ૬
 તાજાં જળથી ભરેલ જોડ તળાવછેલો,
 ગંગાસર, સુનસર એ નામ ગણાયલો;
 નાવા, ધોવા પાણી ભરવા નેહથીલો,
 જન આ નગર તાણા દિન રોજે જાય જો; કાળા • ૭
 મારે તાંહાં આવી અંગ્રેજો માંછલાંલો,
 હિંદુ જતાં વળતાં જુએ હજારલો;
 દુઃખાય દીવ એવા બહુ બનતા દાખલાલો,
 પાણુ ક્યાં જઈને પુરતો કરે પોકારલો; કાળા • ૮
 'પાયચંદ' ગછ પૃથ્વીમાં પ્રખ્યાતછે જો,
 શ્રીપુજ તેમાં હેમચંદસુરી સારલો;
 ધરમ ક્રિયામાં નિશ્ચીન જેનું ધ્યાનછેલો,
 લાલચ લોભ ન મનમાં દીસે લગારલો. કાળા • ૯
 માન અને મરજદા રાખે માનવીલો,
 આવક સધળા કરી સાર સન્માનલો;
 પુર વિષે પ્રીતે કરતા પધરામણીલો,
 મળે મુલકમાં મોટું જેને માનલો. કાળા • ૧૦
 ગામ ગામ કરીને ચોમાસુ ગાળવાલો,
 રનેહ સાથ સહિત આન્યા શ્રીપુજલો;
 પધરામણી કરીને પ્રીતે પધરાવીયાલો,

જતા રહ્યા એમ કરતા દહાડા જીજીજો. કા. ૧૧
 અશાડ શુદ્ધ એકાદશી આવી એટલેજો,
 મંગળવાર અને મંગળ એ માસજો;
 જીન તણી તારીખ સતાવીશ જાણીએજો;
 ઉરમાં એ દીન લોકો થયા બિદાશજો. કા. ૧૨
 ક્રિયા ધરમ કેરી કરવાને કારણેજો,
 શ્રીપુજ આબ્યા છડી સ્વારી સાથજો;
 સેવામાં છડીદાર, સીપાઇ બે હતાજો,
 હતી છડી—બંદુક સીપાઇ હાથજો. કા. ૧૩
 તળાવ તટ ફરતાં પંખિ એ તકેજો,
 પશુ અને પ્રાણીનો નાવે પારજો;
 ગેજ કરી રમતાં બચ્ચાંની ગોદમાંજો,
 હરાયાં, સસલાં આદી જીવ હજારજો. કા. ૧૪
 તરતાં નાનાં મોટાં જીવ તળાવમાંજો,
 ડર નિજ અંતર કેરો કરીને દુરજો;
 સખખ શ્રીપુજ હતા તેમની સમીપમાંજો,
 કરી શકે જ્યમ હતયા તેથી ફરજો. કા. ૧૫
 મીઠાં પાતાના સાથે લઇ માણસોજો,
 ઇવિઝારડ નામે આબ્યો ઇંગ્રેજો;
 જનાવરો જીજીતી સેવા જાળમાંજો,
 શાખે કરવા વળી તે સાથ શીકારજો. કા. ૧૬
 માણસ તેનાં લાગ્યાં મછી મારવાજો,
 જોતાં જોતાં જાળમાં નાખી જાળજો;
 બ્રહ્મા જાણા હીંદુ જન ધુળ્યાં ધાતથી,

(૯)

કૌધ તથા અંતરમાં સળગ્યો કાળજો. કાં ૧૭

કાળાજન ગોરા સાહેબને શું કરેજો,

આગળી ચીંધે તો આપે અપમાનજો;

ફરીઆદી કરી ઢોરડમાં નથી કાવતાજો,

હલકાં પડે અને ઊપજો વળી હાણુજો. કાં ૧૮

શ્રીપુજે સઘળા આણુસારા સાંભળ્યાજો,

બાણી લીધું તે આ હણુસે જીવજો;

ઉડિ બચ આ પાંખી જો આકાશમાંજો,

જીવ બચેને રાજી થાયે જીવજો. કાં ૧૯

સીપાઈ સામુ જોતાં તે સપજ્યો સહીજો,

અંદુક ખાલીનો પછિ કીધો બારજો;

પાંખો ફફડાવીને ઊડ્યાં પાંખીઓજો,

હરણાં, સસલાં નાશી છુટ્યાં હજારજો. કાં ૨૦

ધવિઝારડ રાતી આંખો કરી આવીઓજો,

વળતી છેડી પરવાનાની વાતજો;

પરવાનો દેખાડો રહીને પાંસરાજો,

ઉલટો થાયે નહીતો પછી ઉતપાતજો. કાં ૨૧

શ્રીપુજ બોધ્યા ધવિઝારડનું સાંભળીજો,

તમે કોણુછો કરનારા તકરારજો;

“સરકારે પરવાનો જોવાની સત્તાજો;

“દીધિ નથી તમને કશું કાં દરકારજો. કાં ૨૨

“પરવાનો પુછોતો મારી પાસછે જો,

“વૃથા બતાવવાની ન કશ વારજો;

“સિદ્ધા આંખાં તેવા પાછા સંચરોજો,

ધરકઝક કરતાં પડશે નહિતો રાતજો. કાં ૨૩
 ધવિઝારડને આંયો ગુસ્સો આંખમાંજો,
 ઢુંકારો કરી બોલ્યો આણી તાનજો;
 હમણાં પરવાનો હાજર અહિઆં કરોજો.
 આપણું પડશે પછી નહિતો અપામાનજો. કાં ૨૪
 ગણતિમાં શું કાળા ગોરાની કનેજો,
 નહિ હુકમ માને એવા નાદાનજો;
 સિપાઈ ખુંચી લશે શિરજોરી કરીજો,
 કેમ હજુ મહારાજ ન મુણતા કાનજો. કાં ૨૫
 સતા પુછી શ્રીપુત્રે એ સહિયનીજો,
 વિના પ્રયોજે કેમ કરો વિવાદજો;
 સાફ કહું કે ઢુંકારો નહિ સાંભળુજો,
 ફોક્ટ રોકિતો કરશું ફરોઆદજો. કાં ૨૬
 આણસારાથી બાલાવી નીજ આદમીજો,
 ધવિઝારડ બોલ્યો આપી અપમાનજો;
 મારો પકડોને બાંધો મહારાજનેજો,
 જલદી ખાન દોડો કરવા જાણુજો. કાં ૨૭
 મીઆં એક દોડ્યો મુશાફરી બંગલેજો,
 જીલમ જીએ પાળે ચઢિ પુરના જનજો;
 મદદ મેળવીને આંયો પોલીશનીજો,
 ધવિઝારનો સોખતી આંડરસનજો; કાં ૨૮
 પોતાના માણસ પાળા પોલીસનાજો,
 વડા 'સાખ'નીકરવા આંયા વારજો;
 પકડો, બાંધો, મારો શબ્દ પોકારતાજો.

વીંટી લેતાં લેશ ન લાગી વારજો. કાં ૨૯
 જીવન કરીને બાંધી કીધા જોરથીજો,
 હેમચંદસુરીને કીધા હાથજો;
 અંગે બપર પાડી એવી અતિ આપદાજો,
 બહુ ભીડી મહારાજો વાજખી બાધજો. કાં ૩૦
 સોર ક્યો પણ મહારાજો નવ સાંભળ્યુંજો,
 અરસ પરસ એમ બહુધા થયો અભાવજો;
 શ્રીપુજના માણસ કોરટમાં સંચર્યાજો,
 રીસ કરી પણ લેશ ન સાંભળી રાવજો. કાં ૩૧
 બીજો દીન સાચુંદ સીધાવ્યો પીકથીજો,
 ફરીઆદી સાંભળ્યા વિના ફાજદારજો;
 અજાણી ઉપજી સધળાંને અંતરેજો,
 વગે મામલતદારે કીધી વારજો. કાં ૩૨
 સાહેબની ફરીઆદી એણે સાંભળીજો,
 કમજર કરી શ્રીપુજને કીધો કેદજો;
 કથું ન કાળાનું ચાલે ગોરા કનેજો,
 બાધ જીવ્યો આ બજા અમલનો બિદજો. કાં ૩૩
 ફરીઆદી નોંધાવી સાહેબે ફરીજો,
 બંદુકનો કીધો મારાપર ખારજો;
 ગોળી થડમાં આવીને છટકી ગઈજો,
 વિનાય બપજતાં નવ લાગત વારજો. કાં ૩૪
 સાહેબનો અન્યાય ન કોરટ સાંભળેજો,
 બલ બલે દેશીજન કેરો જાનજો;
 મારખાધને મુગા રહેવું માનમાંજો,

હક જાળવતાં ઊપજે ખમણી હાણજો. કાં ૩૫
 સિંહ સમાન જીએ લોકો સાહેબનેજો,
 ડર દેખીને નાસે એથી દુરજો;
 રૈયત-આધિકારી આંબળે રૌપથીજો,
 જીલમ ન જીએ ગોરા તણો જરજો. કાં ૩૬
 એવો આ આંગ્રેજીમાં અન્યાયછે જો,
 સાંભળતી નથી આવીજ કશી સરકારજો;
 સાંભળવાનું ડાળ ધર્યાથી શું સરજો,
 વડી સરકાર કરે નહિ એપે વારજો. કાં ૩૭
 કાળાને ગોરાનો જીદો કાયદોજો,
 જીલમ કરીને ગોરા છુટી જાયજો;
 ડંડુકા મારે દેશીને દાઝથીજો;
 થોડે વાંકે ડબકા ઝાઝા ખાયજો. કાં ૩૮
 વણ વાંકે શ્રીપુજને તેના સોળતીજો,
 પકડીને લીધા માજીએ પાસજો;
 રોશન ઊપર વણિક માળ્યા સંખ્યા વિનાજો,
 ઊરમાજોઈ અતિશય થયા ઊદાજો. કાં ૩૯
 પાંચ હજાર વણીક પડ્યા પંચાતમાંજો,
 જીલમ શ્રીપુજ ઊપર જોઈ જાહેરજો;
 અગ્નીરથ દોડ્યો ભણી અમદાવાદનીજો,
 ખડખડતા જન જોતાં ઉભા બહારજો. કાં ૪૦
 અરે જીવ આ શ્રીપુજ ઉપર શું થયુંજો,
 વણવાંકે દેખાવ થયો વિપરીતજો;
 નજરે આ દેખાવ ગમે જોવો નહિજો,

જરૂર ગોરા કરીને જાશે જીતજો. કાં ૪૧
 એમ વીચારી આપ્યા અમદાવાદમાંજો.
 આખરદાર વણિકના આગેવાનજો;
 સાંભળાવવાને સખત જીવન સરકારમાંજો,
 મહાજનનું રહેવાને સર માનજો. કાં ૪૨
 પ્રથમ વર્ગના માણસોને, પુછીપુછો,
 જામીનપર છોડો લાલુ જામીનજો;
 શ્રીકૃષ્ણનું મહાજન ન સાંભળ્યુંજો,
 પચીત થયા ત્ર વજન એથી ખીન્નજો. કાં ૪૩
 કદ કરીને રાખ્યા કાચી દેડમાંજો.
 માટા શ્રીકૃષ્ણનું નવ રાખ્યું માનજો;
 દાકતરને તેડ્યો નહિ માર દેખાડવાજો,
 હિમચંદ્રસુગ્રી એથી થયા હેરાનજો. કાં ૪૪
 હનિઝારડ-આંડરસન રીઝાર આંતરેજો,
 ઝારડમાં આપ્યો થોડા દીન કેસજો;
 વાદિના સાહેદની સાંભળી વારતાજો,
 લુલો કેશ ન જાણ્યો એથી લેનજો. કાં ૪૫
 સજ્યા વીના ત્રણ છોડ્યા માણસ સાથતાજો,
 દોડા નહી એ માણસ ઉપર દોપજો;
 વાર વધારે જોત પડિ નહિ વેઠવીજો,
 રહ્યો વાદિના મનમાં એથી રોશજો. કાં ૪૬
 પરમેશ્વર માથે રાખીને પુછતાજો,
 વિદીત કાધી સાચી જીવિ વાતજો;
 કમીટ કરીને નોંધ્યા શેસનઝારડેજો,

ઠીક ન એ કોરટ વણુ સાડ થાતજો, કા. ૪૭

સારા જડજ ખીરાજે શેસન કોરટેજો,

ફર વિનાનો ન્યાય કરે શીલપોટસજો;

ફરે નહિ એવા આપેછે ફંસલાજો,

રાંક-તવંગરના સાંભળી રીપોર્ટસજો, કા. ૪૮

પળમાં સાચુ જુઠું લેછે પારખીજો,

નીરમળ આપેછે દૈવતને ન્યાયજો;

અભિમાન પદવી કેરું નહિ અંતરેજો,

ઠીક સદા એ કરચી સાડ થાયજો, કા. ૪૯

શેસનમાં શ્રીકુજનું કામ થયું સરજો,

ખારીટર શ્રીકુજનો આવ્યો ખેસજો;

હિમાવતી મહારાજ તણા હાજર થયાજો,

કરવાને શ્રીકુજનો લુલો કેસજો, કા. ૫૦

નરભિરામ વકીલ વાદી કેરા નકીજો,

શેસનમાં આવ્યા વાદીની સાથજો;

પારખવા ખેડા જુરર એ પારસીજો,

આનસને ભીડી શેસનમાં ખાયજો, કા. ૫૧

સાંભળવાને કોરટ મધે સંકડોજો,

ભારે થાતી માણસ કેરી ભીડજો;

આખો દીનજન એવી રીતે આવતાજો,

ચદતી પોલીસ જનને એથી ચીડજો;

વાદીની ફરીઆદી માંડી વાંચવાજો,

સઘળા તપાસના માંડ્યા સાહેબજો;

ઉલટ પાલટમાં સાહેદિ પડિ ઉલટીજો;

ભલી કળાથી ઉધડયો સધળો મેદનો. કાં ૫૩
 ઈવિઝારડને આંડરસ ઊભા જીએનો,
 જડજ પુછે તેનો શો દીએ જવાખનો;
 મીઆં તણી જીખાની સરખી નહિ મૈળીનો,
 દીધેલ સાહેબ દેખાયો દાખનો. કાં ૫૪
 સાચે સાચુ ખોલ્યા ખીજ સાહેદીનો,
 સહી પુછ્યા વિણ કરી લીધી સરકારનો;
 જોયું એવું આણ્યુંછે જાહેરમાંનો,
 વદતાં સાચુ નથી લગાડી વારનો. કાં ૫૫
 તપાસમાં વાદી આંડરસનના ક્યાનો,
 પ્રાનસને કીધા ખડુ ભલો ખચાવનો;
 કઠારી નકલ જીખાનીની જીક્ત કરીનો,
 સાચા આગળ નમે ન જીડુ સાવનો;
 કચ્છ કીકું સાહેબે ચઢિ કોરેનો,
 નકલ લીધીછે દેવા જોઈ જવાખનો;
 સિપાઇની જીખાની સધળી સાંભળીનો,
 મુકદમાનું કરવા ધટ્ટું માપનો. કાં ૫૬
 આડા અવળા જવાપ માંડ્યા આપવાનો,
 તાણાતોડી વકાલે કરી તકરારનો;
 પુછ્યા તે નવ જવાબ દીધા પાંસરાનો,
 કીધા સાચા જીડા ખીજ કરારનો. કાં ૫૭
 પરવાનાનું કારણ જડજે પુછીયુંનો,
 તમે કરી ક્યમ સત્તા વિના તકરારનો;
 સત્તા હોયતો ઉતર કરો સવાલનોનો,

બના થઈને ગુમાવશે નહિ ભારજો, ૬૦ ૯
 સરકારે પરવાનો જોવાની સતાજો,
 બહ્યામાં તમને નથી દીધી જરાયજો;
 હાય હુકમતો કોરટમાં હાજર કરોજો,
 કારણ વણુ શ્રીપુજ કયમ કેદ કરાયજો. ૬૧
 માગ્યા બારીષ્ટર પાસે મહારાજનાજો,
 જડજે દશ હજાર તણા જમીનજો;
 જમીન આપીને છુટ્યા શ્રીપુજજો,
 દેખીતો ગયો સારો એ દીનજો. ૬૨
 ગોરા બે બહુધા પડીઆ ગભરાટમાંજો,
 જીકતીથી દવો શો હવે જવાબજો;
 જોતાં એવી સતા નથી જાહેરમાંજો,
 શ્રીપુજનું ઉઘડ્યું શું જીનું સવાબજો. ૬૩
 ખીજે દિન કોરટમાં સઘળાં બેસતાંજો,
 જાણાવ્યું જડજે ટીકા કરીને જીજો;
 છુટા કરેછું માન સહીત મહારાજનેજો,
 સજ્યા વિના સનમાન સહીત શ્રીપુજજો. ૬૪
 ધ્યાદી દીધી આંડરસન, ધવીઝારડનેજો.
 આજ પછી આવો નકરો અન્યાયજો;
 કહણ ખીજ સાહેદ ઉપર ટીકા કરીજો,
 નિરમળ એવી રીતે તોલ્યો ન્યાયજો. ૬૫
 સખત દીધો કબકો બન્ને સાહેબનેજો,
 કારણુવણુ કયમ આવો જીલમ કરાયજો;
 સતા હતી સામે થાવા શ્રીપુજનેજો,

પ્રવાનો જોવાનું કેમ પુછાયજો. કાં ૬૫

ગોળીની નહીં ઊતરી વાત જરા ગળેજો,

શસ્ત્ર ધરે ક્યમ આવકના શ્રીપુજજો;

ગોળીનું જોડી કાઢ્યું ધભરાટમાંજો,

અહુ યુઝી શ્રીપુજની જડજે યુજજો; કાં ૬૬

પ્રાનસનને સાબાસીતો દીધી અહુજો,

વધતાં લોકે તેના કસ્યાં વખાણજો:

અચાવ સારો કરી શ્રીપુજ અચાવીઆજો,

મળસે એથી મુલક મુલકમાં માનજો. કાં ૬૭

સાચ તરેને જીવ કુખે એ સત્યછેજો,

કાળાપર ગોરા વરતાવે ડેરજો;

આવેછે આંગ્રેજો એવા ઊપરીજો,

વાંક વગર કાળાપર રાખે વેરજો. સાં ૬૮

હજાર દશથી વણિક અધીક હજાર થયાજો,

વધતા જડજ તણા અહુ કયાં વખાણજો;

ખારીઠરને સાબાશી દીધી અહુજો,

મમતાથી મસ દીધું લોકે માનજો. સાં ૬૯

હજાર લોક થયેલા બોલ્યા હરખથીજો,

ફરી ફરીને ધન તને શીલપોટસજો,

નવ જીવ સુધી રહેશે તારી નામનાજો;

રસથી ભરેલ લેવાશે રીપોટસજો. [સાં ૭૦

વૃષ્ટિ પુખ્ત તણી કરી ગુરૂ વધાવીઆજો,

વળતી કાધી વરધોડાનો વેંતજો;

વાળાં, દોલ; નગારાં લાગ્યાં વાગવાજો,

હજાર લોક મહ્યા આણીને હેતજો. સાં ૧૭૧
 મીના મધે પધરાવ્યા મહારાજનેજો.
 વણીક મુને વરધોડા થયો વિદાયજો;
 વિધવિધનાં વાજાંતર માંડ્યાં વાગવાજો.
 જયે જયે મળી લોધો જોવા જાયજો. સાં ૧૭૨
 ઊલટ્યા લોધો વરધોડામાં ઊલટેજો,
 અમીત ગુલાલે છવાઈ ગયું આકાશજો;
 દીવાળીથી ઝોછવ કીધો દશગણોજો,
 પળમાં આવી પહોંચ્યાં દેવળ પાસજો. સાં ૧૭૩
 પારસનાથ તણા કરી દરશન પ્રીતથીજો,
 શીયુજને ઊપજયો બહુધા સંતોષજો;
 ખાંતે ખુબ જર ખરચાવ્યું ખેરાતમાંજો,
 હરખ વધ્યો આવ્યા હઠઆમાં હોશજો. સાં ૧૭૪
 ઊતારામાં હેમચંદ સુરી ઊતર્યાજો,
 પ્રગટ્યું પેલા ભવનું પુરણ પુન્યજો;
 વંચાથે ગુજરાત વીથે આ વારતાજો,
 જવ નહીં બુલે અકાર ખાસી ગુનજો. સાં ૧૭૫
 ગુદા સમખાનારાને જાહેરમાંજો,
 ફરીઆદી ફરી કરવા ખુબ ફજેતજો,
 પત્રો લાગ્યાં સરવે એમ પોકારવાજો,
 આજ પછી રહેવું નહીં આમ અચેતજો. સાં ૧૭૬
 સાચ તરે એ અનુભવીનું સિદ્ધાંત છે જો,
 સાચાને નવ આવે ઉત્તી આંચજો;
 ગુડ કુખીને આવેછે જાહેરમાંજો,

પ્રકટ થતાં નવ લાગે દહાડા પાંચજો. સા. ૭૭
 પુન્ય તર્કને કુખ્યું ઝાંઝળ પાપનુંજો,
 લાયક ગુરૂની પ્રભુએ રાખી લાજજો;
 મમતાથી ઊપકાર પ્રભુનો માનવોજો,
 અરજ તણો સાંભળી લો હરિ અવાજજો. સા. ૭૮
 આજ પછી ન બને આપું આ દેશમાંજો,
 લાયક જનની આપર નવ લુટાયજો;
 હુંડ મિજાજ તણા અધીકારી નવ ટકેજો,
 ઠીક ગવરનર કરથી સાર થાયજો. સા. ૭૯
 તોતો કાળા જનનું માન ધણું ટકેજો,
 ઉપજો નહિ અંગરૈજો સાથ અભાવજો;
 સુભ આહે સધળા લોકો સરકારનુંજો,
 દૈયતની સરકાર સુણી લે રાવજો. સા. ૮૦
 સંવત ઓગણી આડવીસની શાલનોજો,
 મનહર મંગળ ખીજો ટ્રાવણ માસજો;
 પ્રેરે કર્યો આ વિષય રચીને પુનમેજો,
 ઉરમાં એ દિન અતિસય થયો ઉલાસજો.
 સાચ તરેને જીક કુખે એ સત્યછેજો. ૮૧

(૧૯)

સરકારને સુચના.

(ગરખી).

“જોડું જોડું” કોલાપુર શહેર, વડોદરા અલખેલું. એ રાગ.

સુણો સુણો ગવરનર સાર, અમારી આ અરજી,
સુખ કાંઈ કરે સરકાર, મનની લઈ મરજી. ટેક

ગોરા અધિકારીઓ યુજનરે,

કાળા ઊપર કેરરે;

ચામડીનો રાખીને ચટકો,

વાંક વગર વેર;

અમારી આ અરજી.

શિકાર કરવા લેછે સાથે,

હરકત વણ હથીઆરરે;

હરણ મુકી “નેટીવ” હણેછે,

ખચીત રાખી ખાર.

અમારી. ૨

માત વગર દેશીને મારે,

સુણે નહી સરકારરે;

ચુના વિનાનો ગજબ યુજનરે,

એવા સમયે આ વાર;

અમારી. ૩

આપે દેશીને અપમાનો,

આણીને અતી માનરે;

ગોરાની આગળ ગણુતીમાં,

હલકાં છે હેવાન;

અમારી. ૪

ખંડો સંભળાવીને થોડો,

(૨૦)

સજ્યા વીના સરકારરે;
છોડી મુકે “છાબ” ગણીને,
વગે કરે છે વાર; અમારી ૫
બહુ થયું માળાપ બચાવો,
સંકટ નવ ખમાયરે;
આપ વિના ફરીઆદી આતી,
હીક કરી ક્યાં થાય? અમારી આ અરજી. ૬
સુણો સુણો ગવરનર સાર, અમારી આ અરજી.
સુખ કાંઈ કરો સરકાર, મનની લલ મરજી. સુણો.

(૨૧)

કમળા કુમારી

(હિંદુ ધર સંસાર રચતીનું ચિત્ર.)

“એક રસીલી વાર્તા”

કીમત એક રૂપિયા.

રચનાર

કવિ ભવાનીશંકર નરસિંહરામ.

(આ ગ્રંથ વિષે મત.)

“કમળાકુમારીના પીતાનો નકશા અછો ને ગંભીર ચિતાર્યોછે. ઊંચ પુખ્તીનો વિવેકસાગર ગ્રંથને પ્રસન્ન કરવા જોયો તેમ અસર કરનારો કર્યો છે તેમાં રચનારે શા બાંસી મેળવીછે. નાટકનાં પાને પાને જોવામાં જોટલી કલ્પના ને કળા આવેછે, તેટલી જુના જુસ્સા ને નવાં વચ્ચાથી જુદા સોભાવી કાઢીછે, અને જસ મેળવતા યોગ્ય નમુનો બનાવ્યોછે. કમળાના લગ્નને વધનનો વરપોડો જે તરેહથી બચાવ થયુંછે અને એ અવસરોમાં જે રીતીએ હિંદી રીતવાળીનું ચિત્ર કાઢ્યુંછે, તે આ પુસ્તકને સંપૂર્ણ કરવાવાળું સાંધન જણાયુંછે. ભાષા સ્વચ્છ સાથ વિચારને તરેહ અછી મળી જઈને કોઈ કોઈ પાનેતો વાંચવાને બહુ રસ પડે છે.”

(કદશરે હિંદ.)

પુસ્તકને માટે લીંગડીમાં કવિ ભવાનીશંકર નરસિંહરામને લખી જણાવવું.

(૨૨)

જાહેર ખબર.

સોરઠી સોમનાથ.

(મહમુદ ગીઝનવીની ખારમી ચઢાઈનું વૃત્તાંત).

આ સવા ખસો કરતાં વધારે પૃષ્ઠનાં રસયુક્ત ગ્રંથની
અંદર આજથી આઠસો વરસ પહેલાંનું આ દેશનું આખે
હુખ ચિત્ર આપવાની ડોસીશ કરીછે. ભારત ભુમીના ભુપ-
તીઓના યશ ભરેલા પરાક્રમેથી ને રણમાં રંગ રાખનારા
રાણવિજાસી ટેડા રજપૂતોના વિરપણાના વાજાની વખાણ-
થી ભરપૂર, ધરમ ઘેઝાઈ સલામીઓના ધાતકી, ભાળાને
વિરસ્યભાવની નોંધથી તથા ચાલચલગતના વિચીત્રથી ખતતાં
સુધી 'સોરઠી સોમનાથ' મનપસંદ કરવામાં આવ્યું છે.

થોડા વખતમાં પ્રસિદ્ધ થશે.

આગળથી નામ નોંધાવનાર પાસેથી, સવા રૂપીઓ.

લીંખડીમાં કવી ભવાનીશંકર નરસિંહરામને લખી
આજ્ઞાવવું.

